

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เข้าใจตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าสิ่งใดที่เป็นอดีต ในเวลานี้ต้องกลายเป็นปัจจุบัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นปัจจุบันในขณะนี้ และแล้วยุคทองก็จะมา
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่ทำให้ตัวลูกเองสมบูรณ์พร้อมตามศรัทธา?
- คำตอบ:** ในการที่จะทำให้ตัวลูกเองสมบูรณ์พร้อม จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พุดกับตัวลูกเอง บาบ่า ท่าน นั้นแสนจะอ่อนหวาน ฉันจะกลับมาอ่อนหวานเช่นท่าน! ฉันกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ และให้ความรู้ แก่ทุกคนเช่นเดียวกับท่าน ฉันจะไม่ทำให้ใครไม่พอใจ ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของฉัน ฉันจะอยู่อย่าง เต็มไปด้วยความสงบเสมอและฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง พุดกับตนเองในวิธีนี้และทำให้ตัวลูกเอง สมบูรณ์พร้อม
- เพลง:** แม่! โอ แม่! ท่านคือผู้ประทานชีวิต...

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพุด เมื่อลูกเพียงแต่พุดว่า “พระเจ้าพุด” ผู้คนก็ไม่เข้าใจสิ่งใด อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกล่าวถึงชื่อของท่านพวกเขาทั้งหมดผู้ที่ถ่ายทอดก็ตะพุดว่าพระเจ้ากฤษณะพุด ท่านมีชีวิตอยู่ในอดีต ผู้คนเข้าใจว่าศรัทธาได้มา และได้พุดก็ตะและสอนราชาโยคะ ทั้งหมดนั้นซึ่งเป็นอดีต อย่างแน่นอนที่เวลานี้ต้องกลายเป็นปัจจุบัน สิ่งซึ่งเป็นปัจจุบัน ในเวลานี้ต้องกลายเป็นอดีต สิ่งซึ่งผ่านไปแล้วเรียกว่าอดีต เพราะสิ่งนั้นเกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ชีพบาบาได้มาแล้ว ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านเคยคงอยู่ในอดีต พระเจ้าชีวาพุด ผู้เดียวที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่เรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจคือพ่อของทุกคน ท่านนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ลูกคือลูกๆ ของท่าน เป็นชีพชัคตี ลูกเคยได้ยินคำยกย่องชีพชัคตีในเพลงแล้ว ชีพชัคตี จากัดอัมบาเคยมีชีวิตอยู่มาในอดีต และนี่คืออนุสรณ์ของเธอ พวกเขาเคยคงอยู่ในอดีต และอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องมาอีกครั้งหนึ่ง เช่นที่ยุคทองได้กลายเป็นอดีต และเวลานี้เป็นยุคเหล็ก ดังนั้นยุคทองต้องมาอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้เป็นการบรรจบกันของโลกเก่าและโลกใหม่! อย่างแน่นอนที่โลกใหม่ได้คงอยู่ในอดีต และเวลานี้เป็นโลกเก่า ยุคทองซึ่งได้กลายเป็นอดีตต้องมาอีกครั้งในอนาคต นี่คือการประเดิมของความเข้าใจ ความรู้คือความเข้าใจ นั่นคือปกติและนี่คือความรู้ วงจรโลกหมุนไปอย่างไรต้องเป็นที่เข้าใจ จนกว่าจะมีการเข้าใจสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นผู้คนจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกรู้ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครที่มีขีดจำกัด นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งผู้คนไม่สามารถเข้าใจ พ่อ ผู้เป็นนายของความไม่มีขีดจำกัดมาด้วยตนเองและ อธิบายแก่ลูก มีคำกล่าวว่า: พระเจ้าชีวาพุด ไม่ใช่: พระเจ้ากฤษณะพุด พวกเขาเรียกกฤษณะว่าศรัทธาด้วยเช่นกัน เพราะเป็นพ่อที่ได้ทำให้เขาเหล่านั้นสูงส่ง ผู้คนที่นำเสนอสารของบารัตไม่รู้ว่าศรัทธากลายเป็นนารายณ์ เวลานี้เราพุดว่า ผู้ที่นำเสนอสารเหล่านั้นปราศจากความเข้าใจ ทั้งหมดนั้นนำเสนอสาร ไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์ เราเคยเป็นเช่นนั้นด้วย แต่เวลานี้เรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้เราได้พบกับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้สร้าง ผู้สร้างโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ทรงอำนาจ ท่านคือผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ ราวกับทำให้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ เพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนไม่สามารถทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ได้ไม่ว่าจะภายใต้สถานการณ์ใดๆก็ตาม นี่เป็นเรื่องของทั้งโลก ยกตัวอย่าง ชันยาสซี 10 ถึง 20 ล้านอาจจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่กระนั้นก็ตาม ผู้คน 5 ถึง 6 พันล้านไม่บริสุทธิ์ และสิ่งนี้จะเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ในความเป็นจริงพระเจ้าชีวาพุด และพุดว่า: ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่มีแม่เพียงคนเดียวสามารถบริสุทธิ์ได้ พ่อพุดว่า: พ่อชำระทั้งโลกเพื่อที่จะชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ความหมายของ “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ก็คือผู้เดียวที่ชำระโลกให้บริสุทธิ์ ชีพบาบาเองนั้นพุดว่า: พ่อกำลังชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ลูกคือผู้ที่ต้องกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในโลกใหม่ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครรู้จักชีพบาบาเช่นกัน ถามผู้คนว่า: ท่านได้ฉลองชีพแจนที่สำหรับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน แต่ท่านได้มาเมื่อใด ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนมาอย่างไร? ผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นอย่างแน่นอนจะต้องเข้ามาในร่างกาย เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ท่านจะสามารถทำการกระทำได้ ดวงวิญญาณไม่สามารถทำการกระทำโดยไม่มีร่างกาย อย่างแน่นอนที่พระเจ้ามาและทำการกระทำเพื่อทำให้ทุกคนนั้นสูงส่ง การชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์อยู่ในมือของเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนทุกหนแห่งไม่มีความสุข ผู้ทำปกติทั้งหมดเรียกหาพระเจ้าผู้เดียว และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องมีพระเจ้าเดียว มีผู้ที่ปกตินับไม่ถ้วน พระเจ้าชีวาพุด: ฉันพระเจ้าชีวาได้สอนราชาโยคะแก่ลูกๆ แล้ว อธิบายแก่ลูกถึงความรู้ของทั้งวงจร สิ่งนี้หมายถึงลูกๆ ดวงวิญญาณในเวลานี้มีความรู้ของวงจรโลก เช่นที่ ฉัน ผู้เป็นพ่อ

มีความรู้ของวงจรโลก พอได้มาแล้วเพื่อสอนลูก อย่างแน่นอน ที่วงจรโลกต้องหมุนไป ทุกคนต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ใครบางคนต้องกลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของกิเลสทั้ง 5 พ่อคือชีวาและพ่อกำลังนั่งอยู่ในพาหนะนี้ ลูกก็จะพูดว่า: นั่น ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่ในร่างกายนี้ และชื่อของร่างกายของฉันคือชื่อนี้ ชีพบาบาพูดว่า: นั่น ผู้ไม่มีตัวตนไม่มีร่างกาย ชื่อของนั่นเอง พ่อสูงสุดคือชีวา นั่น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเหมือนกับดวงดาว พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้น ชีวา ลูกคือชาลิแกรม แต่ชื่อของลูกเปลี่ยนไปในแต่ละ 84 ชาติเกิดของลูก พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด ผู้เดียวที่ชื่อของเขาลูกกล่าวไว้ในกิตะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ไม่ใช่ว่าภุมณะพูดกิตะประเด็นเหล่านี้ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างยิ่ง ไม่มีสิ่งใดอยู่ในมือของผู้คน ไม่ว่าพวกเขาทำอะไรก็ตาม เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่กำลังทำสิ่งนี้ เป็นงานของพ่อที่จะให้ความสงบและความสุขแก่ผู้คน จงยกย่องพ่อผู้เดียวเสมอ ไม่มีการยกย่องผู้อื่น ไม่มีการยกย่องลักษณะและนารายณ์เช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาเคยปกครองอาณาจักรเมื่อพวกเขามีชีวิตอยู่ และดังนั้นลูกก็เข้าใจว่าพวกเขาเคยเป็นนายของสวรรค์ เพียงแต่มองดูความอัศจรรย์: เหล่านั้นคือสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ในรูปที่มีชีวิต พระเจ้าชีวาพูด: ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลักษณะและนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนสร้างวัดให้แก่ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีตและกราบไหว้บูชาบุคคลเหล่านั้น สิ่งนี้ต้องมีการพิสูจน์ให้กับพวกเขา ไม่ใช่ว่าพระเจ้ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วท่านได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่เลย ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ที่ใด หรือลูกๆ ของพ่อผู้เป็นชาลิแกรมก็ไม่ว่าพวกเขาอาศัยอยู่ที่ใด มีเพียงบ้านเดียวเท่านั้นสำหรับดวงวิญญาณทั้งหลายและดวงวิญญาณสูงสุด บ้านที่แสนหวาน ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าเป็นบ้านของเพียงพ่อที่หวานขึ้นเท่านั้น เวลานั้นลูกรู้ว่าดินแดนนิพพานเป็นบ้านของลูกด้วย พ่อของเราอยู่ที่นั่น หากลูกเพียงแต่จดจำบ้าน นั่นคือมีโยคะกับธาตุบราห์มและบาปของลูกก็ไม่สามารถปลดปล่อยได้ด้วยสิ่งนั้น ถึงแม้ว่ามีผู้ที่มิโยคะกับธาตุบราห์มหรือวัตถุธาตุ บาปของพวกเขาก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อย ใช้เป็นเพราะบัดดีของพวกเขา บางทีพวกเขาอาจจะได้รับความสุขชั่วคราว ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร ลูกจะได้รับความสงบมากตามนั้น ดังนั้น พ่อพูดว่า: โยคะของพวกเขาเน้นผิด ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: “ด้วยการจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย” ภุมณะไม่สามารถพูดสิ่งนี้ เขาเป็นนายของดินแดนสุขาดี เขาจะไม่พูดว่า: “อยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำชีพบาบา!” หรือ “จดจำฉัน!” ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการแก้ไขให้กิตะนั้นถูกต้อง เป็นเพราะกิตะถูกทำให้ผิดพลาดไป บุคลิกภาพของพระเจ้าจึงได้สูญเสียไป และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าไม่มีนามหรือรูป แม้กระทั่งดวงวิญญาณก็มีนาม รูป และเวลา ชื่อของแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดเป็นดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน พารามหมายถึงสูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย - ท่านอวตารมา ท่านเข้ามาในผู้ที่มิบทบาทนั้นในละครเท่านั้น ท่านให้ชื่อเขาว่าบราห์มา ชื่อ “บราห์มา” ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ท่านทำการสร้างผ่านบราห์มา ดังนั้นท่านจะไม่เข้าไปในร่างของศตวรรษ ถึงแม้ว่าท่านจะเข้าไปในร่างของอีกผู้หนึ่ง ท่านก็ต้องให้ชื่อบุคคลนั้นว่าบราห์มา ผู้คนพูดว่า: เหตุใดท่านจึงไม่เข้าไปในร่างของใครอื่นเล่า? ดังนั้นท่านควรจะเข้าไปในร่างของใคร? ท่านมาเพื่อให้ความรู้ แต่ละวันที่ผ่านไปผู้คนจะเริ่มตื่นเข้าใจและจะมีการเติบโตในบรรดาลูกๆ สภาพของลูกจะต้องดีมาก นักแสดงในละครรู้ว่าพวกเขาได้มาจากบ้านของเขาและไปบนเวทีเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ทำนองเดียวกันพวกเราดวงวิญญาณก็ใช้เครื่องแต่งกายของร่างกายและเล่นบทบาทของเรา และแล้วเราต้องกลับบ้าน และดังนั้นเราต้องละร่างของเรา ลูกควรจะมีความสุขและไม่หวาดกลัว ลูกกำลังหารายได้อย่างมากมาย ผู้ที่จากร่างของพวกเขาก็สามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าพวกเขาได้หารายได้มากเพียงไร ลูกเข้าใจว่าในบรรดาผู้ที่จากร่างของพวกเขาก็แล้ว บ้างก็ได้สถานภาพที่สูง ผู้นั้นผู้นี้เคยทำงานรับใช้ที่ดีมากและแล้วเวลานี้ได้ใช้อีกร่างหนึ่ง เขาได้จากไปแล้ว *ล่วงหน้า* (in advance) เขามิบทบาทมากเท่านั้นที่นี้ อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ที่เขาอาจจะมาอีกครั้งเพื่อรับความรู้ อย่างน้อยที่สุดเขาได้กลายเป็นทายาทแล้ว บางทีเขาต้องสะสมบุญชักรกรรมกับใครบางคน ดังนั้นเขาจึงได้จากไปเพื่อสะสมบุญชักรกรรม ดวงวิญญาณนั้นมีสันสการ์ของความรู้ สันสการ์อยู่ในดวงวิญญาณ สันสการ์ไม่สามารถหายไปได้ เขาต้องกำลังทำงานรับใช้ในสถานที่ที่ดีบางแห่ง เขาได้นำเอาสันสการ์ของความรู้ไปกับเขา และดังนั้นเขาก็กำลังทำงานรับใช้บางรูปแบบในบางแห่ง ไม่ใช่ว่าทุกคนจะไป ไม่เลย ใช่ อย่างแน่นอนที่ด้วยการอยู่ในโยคะ ช่วงอายุของลูกจะเพิ่มพูน กิริยามารยาทที่ดีเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน บ้างก็พูดว่า: “บาบา ท่านนั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง! ฉันก็จะกลับมาอ่อนหวานเหมือนกันกับท่าน ฉันจะกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้” พ่อพูดว่า: “จงเฝ้าแต่มองดูตนเอง - ฉันได้กลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ไหม? ฉันได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่นเช่นที่แม่และพ่อทำหรือไม่? มีใครอยู่อย่างไม่พอใจกันฉันไหม? ฉันได้สร้างสมความสงบไหม? ศาสดาเดิมของฉันคือความสงบ” จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ตรวจสอบดูว่าลูกไม่มีกิเลสใดๆ อยู่ในตัวลูก หากมีกิเลสใดๆ ลูกก็จะสอบตก ลูกต้องพูดกับตนเองในวิธีนี้ นี่คือการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และการทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมด้วยการทำตามศรัทธา ผู้อื่นทั้งหมดเฝ้าแต่อยู่อย่างไม่สมบูรณ์พร้อมด้วยการทำตามการ

กำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเราเองก็เคยไม่สมบูรณ์! เราไม่ได้มีคุณธรรมใดๆ มีการร้องเพลงว่า: “ฉันนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใดๆ” คำพูดนั้นก็ดีมาก ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กฎนานาคเองเคยยกย่องท่านด้วย ดังนั้นลูกเองต้องอธิบายสิ่งนี้กับผู้คนที่ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ต้นอ่อนของพวกเขาถูกเพาะหว่านในวงจรที่แล้ว คือผู้ที่จะมาและเข้าถึงสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นพวกเขามาที่นี่และจากไปอย่างสับสนเพียงเช่นนั้น ที่นี้ลูกรู้ว่าไม่มีใครมีความรู้ที่พ่อผู้เต็มไปด้วยความรู้ให้แก่ลูก เราอยู่ในรูปที่แฝงตัว และแล้วในอนาคตเราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ทุกคนได้ทำการกระทำ แต่การกระทำทั้งหมดที่มนุษย์ทำทั้งหมดเป็นบาป เพราะพวกเขาทำทุกสิ่งตามการกำหนดของราวัน การกระทำที่เราทำนั้นเป็นไปตามศรัทธา เป็นบาปที่ทำให้ศรัทธาแก่เรา บาบาได้อธิบายแล้วว่า: “ลูกคือกองทัพที่ให้การช่วยเหลือให้พ้นภัย” กองทัพที่ให้การช่วยเหลือให้พ้นภัยนั้นคือผู้ที่พาเรือที่จมข้ามฟาก พวกเขาทำให้ผู้ที่ไม่มีความสุขนั้นมีความสุข เวลานั้นลูกกำลังพาเรือของทุกคนข้ามฟากด้วยการทำตามศรัทธา ความยิ่งใหญ่เป็นของชีพบบา ลูกเคยเป็นผู้ที่โง่เขลา เมื่อลูกได้รับการกำหนดของพ่อ ลูกก็ให้การกำหนดเหล่านั้นแก่ผู้อื่นด้วย พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและให้ศรัทธาแก่ลูก ราวันไม่ใช่บุคคลหรือสิ่งของที่จะมา มาบาลากลูกเข้าไปสู่กิเลส ที่นี้ พ่อกำลังให้การกำหนดแก่ลูก เช่นที่ครูสอนในโรงเรียน ราวันไม่ใช่บุคคลที่จะสอนสิ่งผิดๆ แก่ลูก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ราวันจะไม่เรียกว่ามหาสมุทรหรือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลานั้นลูกกำลังทำตามศรัทธา ลูก กลายเป็นบราห์มินและรับใช้ภัย ลูกต้องสอนราชาโยคะและความรู้ เมื่อผู้คนเหล่านั้นสร้างไฟบูชาัย พวกเขาก็มีคำภีร์ด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างไฟบูชาัยของรูดร้า แต่พวกเขาไม่มีรูดร้า รูดร้าชีพบบาอยู่ที่นี้ในทางปฏิบัติ ไฟบูชาัยของความรู้ ของรูดร้าได้ถูกสร้างขึ้นในเวลาปัจจุบัน สิ่งซึ่งเป็นอดีตเวลานี้เป็นปัจจุบัน และแล้วก็จะกลายเป็นอดีต ผู้คนก็เฝ้าแต่จดจำอดีต เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกในทางปฏิบัติ เวลานั้นอดีตได้กลายเป็นปัจจุบัน และแล้วก็จะกลายเป็นอดีต สิ่งนี้เฝ้าแต่เกิดขึ้นตลอดเวลา ยุคเหล็กต้องกลายเป็นอดีต และยุคทองต้องมา เวลานั้นยุคแห่งการบรรจบพบกันคือปัจจุบัน มีอนุสรณ์ของสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ผู้ที่มีอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของเขา คงอยู่ในรูปที่มีชีวิตในปัจจุบัน ลูกประกาศของผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ มีลูกประกาศของรูดร้าด้วยเช่นกัน เหล่านั้นทั้งหมดคือสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต อย่างแน่นอนที่พวกเขาได้ทำบางสิ่งเมื่อพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีชีวิต เพราะเหตุนี้เองจึงมีการกล่าวถึงลูกประกาศของรูดร้า ลูกกำลังจะกลายเป็นลูกประกาศของชีพบบาในรูปที่มีชีวิตตามลำดับกันไป ยิ่งลูกมีโยคะมากเพียงไรลูกจะเข้ามาใกล้ชีวิตในลูกประกาศรอบคอบของรูดร้ามากขึ้น เวลานั้นพวกเราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกควรจะพูดกับตนเองในวิธีนี้ ลูกมีความรู้ ความรู้นั้นเฝ้าแต่ควงหมุนอยู่ภายในลูกตลอดเวลาว่าลูกคือลูกๆ ของชีพบบาอย่างแท้จริง เราจะกลายเป็นนายของโลก และเข้ามาสู่วงจรอีกครั้งหนึ่ง นี้เรียกว่าวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง บางคนก็พูดว่า: “เหตุใดท่านจึงกำลังประณามผู้อื่น?” บอกพวกเขาว่า “มีการเขียนเอาไว้ว่าพระเจ้าพูด” เราไม่ได้กำลังประณามผู้ใด อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขอให้ทุกการกระทำของลูกสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา พาเรือที่จมของทุกคนข้ามฟากตามศรัทธา ให้ความสุขแก่ผู้ที่ไม่มีความสุข

2. ในการที่จะเข้ามาใกล้ชีวิตในลูกประกาศ เฝ้าแต่ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พูดกับตนเองอย่างแน่อน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก และแทนที่จะก้าวออกไปจากทุกคน จงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ผู้ที่มีสายใยกับพ่อบราห์มาและครอบครัวที่สูงส่งตลอดทั้งวงจร ลูกไม่ใช่ผู้ที่ก้าวออกห่าง แต่เป็นดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์โลก ผู้จำเป็นโลก ลูกไม่สามารถออกไปจากเส้นสายของความรักที่ไม่ดับสูญของครอบครัว เหตุนี้เอง ลูกจะต้องไม่มีความคิดของการทำให้สภาพของลูกดีโดยการก้าวออกจากสถานการณ์ใดๆ สถานที่ใดๆ งานรับใช้ใดๆ หรือมิตรใดๆ หากลูกพัฒนานิสัยของการก้าวออกห่าง ลูกจะไม่สามารถอยู่ในที่ใดๆ ได้

คติพจน์: แทนที่จะพูดเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของกรรม (karma bhog) ให้พูดเกี่ยวกับสภาพของคาร์มาโยคะ